

Index Rerum,

Suppositum.
Suppositum debet verificari prius, p. 59. n. 68

Surreptio.
Surreptio annullat gratiam ipso jure & per consequens dationem executoris, cui nulla attribuitur jurisdictio, p. 354. n. 57

Suspensio, Suspendus.
Ad Suspensionem jurisdictionis adæquantur appellatio, recusatio, & relatio, p. 144. n. 88
Suspensio an major sit interdicto ingressus Ecclesiæ, p. 196. n. 45
Suspensio quando absque citatione sicut monitione ferenda non est, ib. n. 46
Suspensio imposita pro delicto, necessaria pro alimentis ex beneficio præstantur suspensio, non tamen quando pro contumacia, ib. n. 47
Suspendus ab usu ordinis an possit cætera exercere, ib. n. 48
A Suspensione & interdicto sicut & ab excommunicatione admittitur appellatio, ib. n. 49
Suspensio, interdictum, & excommunicatio, æquiparantur à jure quoad appellationis prohibitionem aut admissionem, & alios effectus, ib. n. 50. quales, n. 51
Suspensio & interdictum quoad appellationis effectum easdem ampliationes & limitationes patiuntur, quas excommunicatio, p. 196. n. 54
Suspensio, aut interdictum conditionale suspenduntur per appellationem, & impediunt executionem, p. 197. n. 57. & 58
Suspensio, vel interdictum respiciens temporalia suspenduntur per appellationem, p. 292. n. 123
Suspensio ab usu pallii appellatione pendente potest co-uti, ib. n. 125
Suspensio ab usu pallii celebrando nullam irregularitatem incurrit, ib. n. 126. & 127
Suspensionis violatio in spiritualibus inducit irregularitatem, secus in temporalibus, quæ suspenditur per appellationem, p. 294. n. 225
Suspensio ab ordinibus susceptis an pendente appellatione possit accedere ad alios, & an illis potest interiri uti, p. 310. n. 48. & 49
A Suspensione & interdicto officii aut beneficii respicientis temporalitatem licita est regulariter appellatio, ac interim suspensus potest illius usum continuare, p. 385. n. 1
Suspensio à beneficio non comprehendit pensionem, p. 610. n. 50
Suspensus per sententiam ab officio ob delictum grave simpliciter, non perpetuo, nec cum præfinitione temporis, etiam censetur privatus distributionibus quotidianis, ib. n. 59
Suspensus simpliciter ab officio absque tamen præfinitione temporis, suspensus intelligitur à beneficio, ib. n. 60
Suspensus à beneficio non intelligitur suspensus ab officio, p. 603. n. 62
Suspensus ab officio ob delictum leve aut contumaciam, non intelligitur suspensus à beneficio, ib. numero 63
Suspensus ab officio vel beneficio, collatio beneficii facta non valet, ib. n. 64
Suspensio ab officio ex quibus causis sit infligenda, ib. n. 65. remissive.

Syndicatus.
A Syndicatu licet non appelletur, tamen ab interlocutoria incidenti licere qui dicant, p. 204. n. 11

Synodus.
Synodus formalis quomodo, & ad quid sit, p. 398. n. 68

Index Rerum,

T

Tabellio.
Tabellio debet registrum seu protocolium instrumentorum actuum judicialium, & extrajudicialium secum retinere, & non potest tradere partibus, nisi iudicis præcepto, p. 95. n. 39
Praxis hodierna Tabellionum, y me obligo con mi persona y bienes, unde ortum habuit, p. 181. n. 148

Taxa, Taxatio.
A Taxatione ciborum vendendorum in populis, & civitatibus facta per iudicem non admittitur appellatio suspensiva, juxta l. regiam, p. 338. n. 54
Taxatio mercedis seu alimentorum facta in sententia eadem, non recipit appellationem suspensivam, prout determinavit Rota Romana contra Avend. ib. & 339. n. 56
Ab excessiva fructuum Taxante & liquidatione facta in executivis, an & quando sit licita appellatio, p. 342. & 343. n. 10. remissive.
Taxatio expensarum est declaratio interpretativa sententiæ à qua non appellatur regulariter, p. 617. n. 19
Taxatio dicitur meri facti præexistens declaratio, ib. n. 20
Taxatio & liquidatio præcedentis sententiæ dicitur executio & declaratio, ib. n. 21
Taxam legis justitiam interfusurii pecuniæ restituendæ si executio excedat, in liquidatione excedere dicitur, p. 619. n. 47
Taxare expensas quas sibi taxandas reservavit prædecessor, potest iudex successor, p. 636. n. 10
Etiam si successor sibi reservaverit Taxare expresso nomine proprio, ib. n. 11

Temporalitas, Tempus.
Temporalitates clericorum quæ dicantur, ut occupari possint, ob eorum proteritiam & contumaciam, p. 74. n. 305
Tempus ad appellandum currit à die scientiæ, vel notitiæ, quæ non præsumitur nisi probetur, p. 110. n. 72
Temporis intervallum quod requirunt dictiones (mox, statim) & similia, est ut non statim sententia lata exequatur, sed omnia substantialia executionis prout citationes & similia præcedant, p. 381. n. 49
Tempus nullum de jure communi reperitur præfixum, ut ordinarius instituat præsentatum, sed tantum ad conferendum, p. 430. n. 208
Tempus præfixum collatoribus ad providendum non currit à die vocationis, sed à die scientiæ, & notitiæ, p. 442. n. 60
Tempus jure præfixum ad providendum currit à tempore quo sciri debuit, ut in Episcopo, qui singulis annis tenetur visitare, ib. n. 61
Tempus non currit conferentibus, aut eligentibus impeditis impedimento juris, aut facti, p. 403. n. 75

Terminus.
Terminus, & tempora præstituta primo iudici ad causam determinandam, eadem censentur præstituta successoribus, & subrogata, p. 97. n. 59
Terminus parti à jure vel iudice assignatus ad aliquid gerendum, non currit pendente recurso ad Regem, p. 114. n. 58
Terminus parti vel iudici non currit, dum disceptatur super aliquo articulo, ib. n. 59
Terminus non currit appellanti dum disceptatur, an appellatio sit nulla, ib. n. 60

& Verborum.

Terminus novem dierum, ad retrahendum rem patrimonialem, non currit durante disceptatione super venditione, p. 124. n. 61
Terminus decem dierum ad appellandum non currit dum disceptatur de nullitate appellationis proposita, ib. n. 62
Terminus conficiendi inventarium non currit impedito, p. 125. n. 66
Terminus non currere pendente recurso ad Regium consilium, expressè terminavit Rota Romana, ib. n. 72
Terminus remanet suspensus in hoc statu, quo supervenit impedimentum, & tantum temporis suppletur, quantum abstulit impedimentum, ib. n. 75
Terminus infirmationis in via executiva suspenditur ex impedimento partis, quo sublato alius suppletur, quantum abstulit impedimentum, ib. n. 76
A nimis brevi Termino dato ad probandum licitè appellatur, p. 147. n. 139
Terminus ad appellandum, ut currat à tempore notitiæ, debet condemnatus illam habere, quomodo sententia sit lata, p. 183. n. 56
Terminus sibi ad aliquid faciendum præfixum labi permittens, censetur actui renuntiare, non post illud auditur, p. 235. n. 101
A Termino tacitè vel expressè denegato, petito ad accedendum ad examen per Procuratorem filii patrimonialis absentis, cujus nomine se opposuit, an appellationi interpositæ sit deferendum, & quando, p. 293. n. 214
Terminus est noviter dandus, quantum abstulit impedimentum non ex integro, p. 296. n. 257
A Termini denegatione appellatio datur, ib. n. 259
Termino apposito actui gerendo, dilatio parti ita limitanda erit, ut reguletur à principali ne actus peccet, sed perficiatur, p. 297. n. 270
Termini habiles in omni dispositione supponendi sunt, p. 387. n. 28
Terminus edicti non apponitur, ut alii nequeant admitti, sed ut sciatur, non esse amplius expectandum, p. 297. n. 273
Terminus edictorum an currat, ex quo tam in valvis Ecclesiæ Cathedralis, quam Ecclesiæ beneficii fuere apposita, ita ut sit attendenda ultima effigies, p. 397. n. 55
Terminus à lege inductus non debet à iudice abbreviari, ib. n. 60
Terminus nimis brevem ne ad plurimum notitiam veniat edictum procurans petens collationem, institutionem facit irritam, p. 398. n. 62
Terminus appellationis à quo tempore currat, & an de momento ad momentum, p. 408. n. 219
Terminus ad appellandum currit à tempore scientiæ & notitiæ, p. 409. n. 222
Terminus sibi assignatum ad aliquid gerendum labi permittens, censetur illi renuntiare, nec ulterius audiendus, ib. n. 227
Terminus duorum mensium præscriptus ordinario ad instituendum, non currit à die præsentati instrumenti nominationis per patronos, sed à die quo nominatus ab eis præfentialiter se ordinario offert examinandum, p. 430. n. 210
Ordinario non est appositus Terminus ad instituendum vel confirmandum in beneficiis simplicibus, sed si id facere vel recuset, vel sit negligens recurritur ad superiorem qui terminum illi præfigit, ut instituat, &c. ib. n. 211
Termino præfixo per superiorem ordinario, ut instituat, aut confirmet; intra illud, si labatur, potest ipse superior supplere, vel compellendo vel institutionem faciendum, ib. n. 212

Salgado de Proce. Reg.

Terminus alicui præfixum ad aliquid faciendum labi permittens, illi censetur renuntiare, p. 402. n. 97
Terminus magnum dare non potest qui arctatum & limitatum habet, p. 633. n. 63

Territorium.
Extra Territorium jus dicenti impunè non paretur, p. 516. n. 58

Tertius.
Tertius, cujus exceptiones jure regio examinantur in via ordinaria, an possit impedire appellans executionem sententiæ de remotè lata, non obstantibus tertii oppositionibus, pag. 222. num. 127. 128. & 129
Tertii reus voluntarius excommunicatos non potest executioni sententiæ comparere, pag. 228. numero 18
Tertii comparentis appellatio impedit executionem sententiæ contra alium lata, p. 568. n. 14
Tertius legitime comparentis impedit executionem etiam trium conformium, p. 568. n. 15
Tertius non citatus nolens processui comparere, & se opponere, potest executionem impedire, ne contra illum fiat, p. 569. n. 16
Tertii oppositores multis de causis possunt comparere ad executorialium executionem impediendam, ib. n. 17
Tertius non citatus ratione suæ possessionis etiam trium conformium impedit executionem, ibidem numero 34
Tertius solius possessionis ratione impedit executionem alteri adjudicatæ, ib. n. 35
Secus si non possideat, quia tunc nec impedit executionem nec dicitur legitimus oppositor, p. 569. n. 36. & tertio sufficit possessionem dumtaxat probare ad impediendam executionem sententiæ, ib.
A Tertio possidente non nominato in instrumento, possessio non avocatur absque causæ cognitione, p. 570. n. 38
Tertium possessorem à iudice spoliatum potest superior summam de possessione cognoscens etiam non citato adversario restituere, ib. n. 39
Tertius non citatus non potest impedire sententiam de immittendo hæredem in possessionem, ex l. fin. de edicto divi Adriani, & ejus executionem impedire, ib. n. 41
Tertius impedit executionem pro quantitate factam in alia re quàm debitor est condemnatus, quando docet de suo interesse ex possessione, pag. 571. numero 60
Etiam si iste Tertius de nuda possessione opponat, etiam non allegans justam esse, quia præsumitur, p. 571. n. 62
Tertius impugnant executionem rei qua pro quantitate debita sit executio, opponens de solo dominio in continente probando, admittendus est, p. 571. numero 63
Tertio opponenti de suo dominio rei super qua fit executio pro quantitate, an incumbat onus probandi, & quid quando de possessione tantum, vel de dominio & possessione simul, ib. n. 64
Tertius non possidens opponens se executioni factæ in alia re quàm sit in iudicium deducta, quantum distat à tertio oppositore, & non possessore rei super qua lis vertitur, p. 573. n. 75
Tertius comparens executioni rei vacantis ante illius omissionem, & docens de suo interesse si non audiat ab executoris, potest licitè appellare, ib. numero 77

Index Rerum,

Tertii comparentis interest ne repleatur vacans possessio, quia facilius consequi potest rem vacantem, quam ab alio occupatam, p. 572. n. 78

Tertius si sciat litem pendere super re vacante, non potest impedire executionem, ib. n. 80

Tertius violentæ seu fraudulenti possessionis causa quando possit rei executionem impedire, p. 574. numero 94

Tertius non possidens non impedit rei executionem, ib. n. 88

Tertius si lite pendente violenter adeptus est, cum fraude de qua docetur, non impedit executionem ejus, p. 575. n. 95

Tertius oppositor possidens injustè quoad alios, justè tamen quoad condemnatum est legitimus contradicator, ib. n. 97

Tertius ut executionem impediatur, debet in continenti de jure suo docere, aliàs ejus appellationi non deferatur, ib. n. 99

Tertius ratione possessionis civilis dumtaxat (naturali ab alio occupata) an sit legitimus contradicator executionis ejusdem rei, ib. n. 100

Tertius aliàs spoliatus nulliter per executores aliquem cum civilem possessionem animo retineat, potest esse legitimus contradicator ad impediendam executionem in eadem re, ib. n. 101

Tertius à possessione beneficii nulliter per judicem ejectus, potest executionem brevis Cameralis ab alio obtenti impedire, cui datur manutentio, ib. numero 102

Tertius docens severum possessorem, condemnatum autem habere suo nomine nudam detentionem tantum impedit rei executionem, p. 576. numero 111

Articulus an tertius habeat legitimum interesse ad impediendam executionem, est præjudicialis ante admissionem examinandus, p. 589. n. 154

Tertius contradicator non admittitur appellans nisi de legitima exceptione doceat expressè, p. 580. numero 157

Tertius ut executionem impediatur, debet docere de sua possessione vera, & fraudulenta, nec dolosa, quia ista non impedit executionem, p. 594. n. 360

Tertio si aliàs non præjudicet sententiæ, si tamen ad judicium citetur, etiam non comparenti, sententiæ non nocet, ib. n. 362

Oppositiones per Tertium executioni sententiæ, seu instrumenti guarentigati pacificantur à jure, ib. n. 363

Tertius si succumbat, poterit suam exceptionem deducere in via ordinaria, & quoad secus, ib. num. 363. & seqq.

Tertio emptori in subhastatione pro executione, si hæc revocetur, illi nocet citato, pagina 654. num. 8. & 9

Tertius possessor rei subhastatæ, vigore executionis à qua est appellatum, non habet jus in ipsa principaliter, de per se, sed dependens causatum & derivatum à jure principali creditoris, pro cuius jure res subhastata fuit, p. 655. n. 12

Tertius rei emptor in subhastatione comparsens in appellationis iudicio, vel citatus, vel sua sponte, aliter rem illam & possessionem defendere non potest, quam ex jure creditoris, à quo suum secundario dependet, p. 656. n. 50

Tertium in possessorem ex subhastatione executio postea revocata influit, qui rem restituere tenetur, p. 657. n. 31

Tertio emptori vigore executionis jus acquiritur revocabiliter, & obnoxium appellationi ab executâ interpositæ, ib. n. 55

Tertius in executione rem subhastat cum qualitate, &

tacita conditione resolutive, & variabili à principio sciens rem vendi ex jure litigioso, ib. n. 56

Tertius possessor aliàs reus, opponens se executioni trium conformium actoris partes sustinet, & si est clericus, non declinat iudicis laici iudicium, p. 659. n. 85

Tertio opponenti exceptionem relevantem res iudicata non nocet, p. 665. n. 187

Testamentum.
Quod per interpretationem verborum Testamenti probari desideratur, requirit altiorem indaginem, quæ servatur in remedi. l. fin. p. 554. n. 6

Testator.
Testatoris voluntas celerem executionem desiderat, p. 448. n. 35

Testis.
Ad Testium inhabilium seu post terminum probatorium admissionem, appellatio admittitur, etiam ubi à diffinitiva prohibetur quoad suspensivum, p. 209. n. 76

Testes pro sola instructione iudicis & ejus animi motu sine partis citatione possunt recipi, p. 300. numero 4

Testibus non juratis potest credere iudex deputatus ad conferendum beneficium cum clausula (si idoneum inveneris) p. 301. n. 8

Ex Testibus non juratis informatur conscientia iudicis, ib. n. 9

Testes requiruntur jurati, si Princeps mandat alicui, ut se diligenter informet, ib. n. 10

Testes senes, & valetudinarios, potest iudex à quo licet recipere appellatione pendente, ob moræ periculum, ne pereat probatio, p. 339. n. 67

Testium examen nulliter factum non derogat primis depositionibus, p. 394. n. 12

Titulus.
Titulus aut dominium quando limitatè deducitur ad possessionis justificationem tantum, appellatio non suspendit possessorem, p. 221. n. 108

Titulari etiam habente unam sententiam pro se in commissione super translationem pensionis, rescribitur cum clausula (sine retardatione, &c.) p. 353. numero 43

Titulus ubi adest universalis, per usum partis conservatur jus in toto quoad quælibet species sub eo contentas, p. 423. n. 103

Titulum ostendens ad consequendam possessionem petitam non dicitur agere possessorio mixto, p. 453. numero 113

Titulus C. ne liceat in una eademque causa tertio provocare, intelligitur, ut quælibet pars possit bis appellare, non amplius, p. 525. n. 211

Tituli resolvable virtute possidens facta resolutione, res cum fructibus interim perceptis restituuntur, p. 662. n. 141

Titulus habens ortum à causâ irrita, vel ad non titulum redactus non operatur fructuum acquisitionem, ib. n. 143

Tolerantia.
Tolerantia Romanorum Pontificum, vel alterius Principis impedire potentis, inducit dispensationem, & confirmationem, p. 226. n. 48

Si Clericus possideat duas Ecclesias sciente, & patiente Pontifice superiore, inducitur ex tali patientia unio dictarum Ecclesiarum, & pœnæ remissio, ib. numero 149

Tolerantia in eo quod à jure naturali non prohibetur, pro expressâ dispensatione habetur, ib. n. 150

Tortura.
Tortura quando potest dari ad elevandam veritatem

& Verborum.

à testibus etiam in causis pecuniariis carceratus non est sub fideiussoribus relaxandus, p. 183. num. 174. & 175

Tribunal.

Tribunalia suprema Regis personam & imaginem repræsentant in administratione supremæ jurisdictionis, p. 57. n. 44

Tribunal quod adeundum, si à duobus iudicibus ad invicem se inhibentibus est appellatum, degentibus in diversis districtibus Senatuum, p. 84. n. 10

Tribunalia suprema sunt inhibita, ut nullatenus possint cognoscere, etiam per viam violentiæ de causis verentibus coram Commissario Cruciatæ, & eorum subdelegatis, p. 87. n. 37

Tribunal Regium quemadmodum se habere possit ad executionem decreti violentiæ lati contra iudicem Ecclesiasticum post gravamen illatum, absentem, & abentem, p. 96. n. 40

Tribunalia Regia jus imitantur, & ideo eorum provisionis jubent iudicibus Ecclesiasticis, ut reponant ea quæ ipsi de jure reponere debeant, p. 102. n. 2

Supremorum Tribunalium auditoribus cognoscentibus per viam violentiæ non pertinet regulare voces patronorum, sed vim notoriam dumtaxat tollere, p. 403. n. 150

Quod maximè procedit in his controversiis super jure patronatus inter compatronos, quibus vix datur notoria iniustitia absque intricacione, & dubitatione in jure, aut in facto, ac ideo Parochialibus vim non fieri decernitur: secus si notorietas iniustitiæ notoriè appareat absque alia dubitatione, p. 404. numero 149

Suprema Regia Tribunalia non se intromittunt in cognitione per viam violentiæ factæ ab ordinario Ecclesiastico, sed illam remittunt consilio Cameræ, p. 429. n. 199

Suprema Regia Tribunalia vix permittunt suos ministros etiam excedentes ab ordinariis corripere, p. 529. n. 29

Suprema Tribunalia hac utuntur praxi sive in causis Ecclesiasticis per viam violentiæ, sive in profanis excedentibus, p. 544. n. 41

Tributum.
Tributa & vectigalia Principi debita cur non suspendantur per appellationem, p. 347. n. 70

Tutela, Tutor.
Definitio Tutelæ traditur, p. 14. n. 76

Princeps supremus iudex conservator subditorum dicitur, ib. n. 77

Tutor est privata persona, & ei pupillus non subest quoad jurisdictionem, sed quoad tutelam, & defensionem, & protectionem, p. 34. n. 204

Tutor vel Curator minoris datus in loco demortui Tutoris, vel Procuratoris, non gerit vices demortui nec ejus personam repræsentat, sed dumtaxat pupillum, aut Dominum constituentem Procuratorem, p. 97. n. 65

Tutor pro debito sui pupilli capi non potest, p. 175. n. 77

Tutor capi potest pro debito pupilli, si nolit exhibere illius bona, ut fiat executio, ib. n. 79

Tutor an sine decreto possit alienare, & repudiare hæreditatem quæ habet mobilia & immobilia, p. 214. n. 20

Tutor vel ejus hæres non potest appellare à sententiâ de reddenda ratione tutelæ, p. 260. n. 31

Tutor vel administrator pupilli rem vendens, potest jure proprio ut consanguineus rem retrahere, p. 589. n. 280

Tutor contrahens super re spectante ad pupillum, præsumitur nomine pupilli, p. 590. n. 290

Tutores plures condemnati simpliciter ad reddendam

rationem tutelæ, intelligitur pro rata in solidum, p. 643. n. 117

V

Venditio, Venditor, Venditus.

Venditio vel legato choro cantorum possessione apprehensi in uno capite, totus chorus apprehensus intelligitur, cum omnes sint simul connexi, pagina 424. numero 128. ubi alia redduntur exempla.

Quod limitatur, ib. n. 229

In Venditione alicujus speciei si sit factum instrumentum guarentigatum, venditor præcisè compellitur ad tradendum, p. 535. n. 27

Venditor condemnatus ad restitutionem pretii ob læsionem, ex l. 2. C. de rescinden. ven. compellitur rem tradere, etiam si sententiâ non exprimat, p. 601. n. 40

Venditio alicujus rei extenditur ad rem accessoriâ coherentem aut pertinentem, p. 623. n. 102

Vendita equa, vacca, ancilla, seu afina, quando censetur venditus pullus, vitulus, agnus, &c. etiam si non exprimat, p. 624. n. 103

Veneficium.

Veneficii crimen non recipit appellationem, p. 466. numero 35

Verbum.

Verba (de omissione) debent intelligi cum effectu, p. 76. n. 10

Verba quantumcumque præcisâ recipiunt interpretationem de jure, p. 77. n. 33

Verba generalia restringuntur, ut absurdum evitetur, ib. n. 35

Verba sententiæ impropriantur, ut ad juris intellectum reducantur, ib. n. 36

Verba provisionis Regiæ debent recipere interpretationem de jure; ne limites protectionis naturalis, & suæ potestatis excedant, ib. n. 38

Verbum respiciens plura determinabilia, ea determinat, prout uniuscujusque naturæ convenit, ibid. numero 39

Verbis dispositionis in dubio est servendum, p. 114. numero 8

Verba non dicuntur superflua, si apponantur ad majorem declarationem, p. 117. n. 52

Verba decreti Regii desines de la appellaion, comprehendunt omnia attentata, quæ ipsam appellationem subsequuntur, p. 156. n. 249. & quæ attentavit iudex jam, & reposuit iterum attentans, ibid.

Verba (sine lite) important, ut sequuta iudicis declaratione nulla admittatur appellatio, p. 236. n. 118

Verba iudicis debent intelligi secundum mentem juris, p. 286. n. 152

Verbum (in præmissis) quo utitur Tridentinum, ad omnia præcedentia refertur, juxta ejus grammaticalem significationem, p. 381. n. 60

Verba præteriti temporis præcisè requirunt confirmationem, & perfectionem actus, p. 199. n. 88

Verba præsentis temporis inducunt nullitatem ipso jure, p. 402. n. 132

Verba (dictorum successorum vestrorum) de quibus in Bulla Adriani, inducunt perpetuitatem, p. 420. n. 54

Verbum [ut accipimus] positum in gratia facta ad petitionem partis, ejus narrativa refertur, & non assertioni Principis, p. 427. n. 169

Verbum [ut accipimus] appositum in gratia motu proprio facto non ad narrativam partis, sed Principis assertionem refertur, p. 427. n. 170